



ZVESTI spod Pilska

» Rozhovor so starostom » **str. 1 – 3**

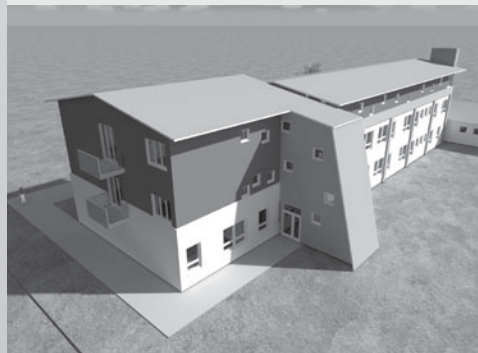
» Kto je Jaro Klus? » **str. 4**

» Obnova ZS » **str. 6 – 8**

» Prezidentské voľby » **str. 8**

» Talenty medzi nami » **str. 10**

» Futbalová miniliga » **str. 12**



» Pripravovaný projekt revitalizácia Zdravotného strediska » **str. 6 – 8** »



» Talenty medzi nami – z prehliadky speváckych a hudobných talentov našej obce » **str. 10** »



**koncert pre
DETI**

» Koncert pre deti aj dospelých – Mária Podhradská a Richard Čanaky – 19. 4. 2009 o 16⁰⁰ » **str. 9** »

Rok 2009 – druhý polčas volebného obdobia

Rok 2008 sa končil a zároveň sa začínal rok 2009 v jednom spoločnom momente, a tým je Silvestrovská poľnoc. Na tento moment boli Obecným úradom a Farským úradom zorganizovaná krátka polnočná pobožnosť a následne na to bol odpálený krátky ohňostroj pri obecnom úrade. Zúčastnení občania mali možnosť privítať Nový rok 2009 prípitkom v tanečnej sále Kultúrneho domu, kde sa niekoľkými vetami prítomným prihovril starosta obce. Keďže rok 2009 je vlastne začiatok druhej polovice volebného obdobia starostu obce, je to aj dôvod na niekoľko otázok.

roval a potom prezentoval ako bulvárnu kauzu. Ak teda mám spomenúť na začiatky, tak prvé mesiace boli zamerané na zorientovanie sa v problematike a následne zameranie sa na získavanie prostriedkov pre rozvoj obce, a to bez ohľadu na reálny stav vecí na obecnom úrade. Chcem spoluobčanov informovať o tom, že som mal aj inú, a to osobnú príčinu na to, aby som svoje pôsobenie na úrade nezhodnotil „za horúca“. V roku 2006 v rámci predvolebnej kampane vtedajší starosta obce vykonal služobnú cestu do obce Novoť, kde na policajnom oddelení oznámil môjmu vtedajšiemu najbližšiemu nad-



Pán starosta, rokom 2009 sa začala druhá polovica volebného obdobia. Možno vaši priaznivci očakávali, že po nástupe do funkcie zverejníte nejaké nedostatky, kauzy, ale nič také sa neudialo. Je to tým, že je všetko v poriadku?

V prvom rade chcem povedať, že som sa neuchádzal o post starostu preto, aby som niečo vyšet-

riadenému, že ja ako príslušník Policajného zboru kandidujem v komunálnych voľbách a vyslovil podozrenie, že som členom politickej strany, čo pre štátnu službu v Policajnom zbore je neprípustné a teda môže spôsobiť prepustenie z Policajného zboru. Samozrejme, že som bol vyšetrovaný a musel som preukázať, že takéto tvrdenie je klamstvom,

ale bol to tiež jasný a úmyselný útok nie na moju vtedajšiu kandidatúru, ale na mňa ako občana Vladimíra Boráka, a preto som to bral veľmi osobne a práve preto som nechcel, aby akákoľvek informácia smerom na bývalého starostu vyznela ako osobná pomsta. Ak teda ubehlo dosť času od tejto udalosti, majú právo občania našej obce vedieť aj o tejto súvislosti osobného charakteru.

Takže aký bol prvý polčas?

Ak teda je záujem o nejaké zhrnutie predchádzajúcich dvoch rokov, tak ho samozrejme v skratke poskytnem. Celkom prvou činnosťou bolo preberanie úradu od môjho predchodcu, čo by nebolo nič tak zaujímavé, až na dva momenty. Prvým bola kniha jász od obecného vozidla Škoda Fábria, ktorá mi nebola odovzdaná s vysvetlením, že toto vozidlo bolo odovzdané môjmu predchodcovi do osobného užívania. Druhým momentom bola absencia služobného telefónu ako predmetu odovzdania. Až v ďalších dňoch som zistil, že aparát aj so SIM kartou bol predchodcom prevedený na seba samého ako fyzickú osobu. Samozrejme, že môžeme bagatelizovať majetkovú hodnotu aj spôsob užívania obecného majetku, ale na môj vkus je to dosť „osobitý“ vzťah k obecnému majetku. Z praktického hľadiska si obec musela vybudovať novú sieť telefonických kontaktov na všetky možné aj nemožné inštitúcie.

To bol možno prvý deň, ale boli aj ďalšie.

Samozrejme, že v rámci oboznamovania sa s činnosťou a písomnosťami na obecnom úrade

me spoločne s obecným zastupiteľstvom až do dnešných dní, tvoria rôzne zmluvy, ktorých schválenie nebolo prerokované a schválené obecným zastupiteľstvom. Áno, môžeme sa sporiť o kompetencie obecného zastupiteľstva a starostu obce, viem tiež, že pre potreby práva je podpis starostu obce ako štatutárneho zástupcu dostačujúci, či už predmetnú vec zastupiteľstvo schváli alebo nie, ale tu ide o spoluprácu a aj spoluzodpovednosť za riadenie obce oboma orgánmi – starostom a zastupiteľstvom a za právne následky, ktoré podpisom akejkoľvek zmluvy vznikajú.

Prvou takou zmluvou bola nájomná zmluva so Stavebným podnikom na našom Zdravotnom stredisku. Nie len že nebola prerokovaná obecným zastupiteľstvom, ale bola taká „dobrá a výhodná“, že nájomné sa začalo platiť niekedy v polovici roka 2008 a keďže bola koncipovaná na „neurčito“, museli sme sa obrátiť na súd so žiadosťou o rozhodnutie vo veci vypovedania tejto nájomnej zmluvy. V súčasnosti čakáme na určenie pojednávania.

Ďalšia „utajovaná“ zmluva súvisí s tematikou odkanalizovania našej obce. Len pripomeniem, že projekt ktorý prezentovali Severoslovenské vodárne a kanalizácie, ktoré sa neskoršie transformovali na Oravskú vodárenskú spoločnosť, nevzbudil dostatočný záujem občanov Oravského Veselého, a preto obecné zastupiteľstvo neschválilo vstup do tohto projektu, čo ale nebránilo môjmu predchodcovi súhlasiť s Územným aj Stavebným rozhodnutím, a to dokonca bez akýchkoľvek pripomienok. Potom sa „niečo niekde zmenilo“ a v roku 2006 bola podpísaná, znova bez vedomia zastupiteľstva,

končiť Územné konanie, ale priam neprekonateľnou prekážkou na akomkoľvek príslušnom úrade je súhlasný podpis môjho predchodcu pod veľký projekt odkanalizovania vodárenskej spoločnosti. Zatiaľ sa nám nepodarilo prelomiť tento schizofrenický stav.

Ďalšie zmluvy, ktorých objavenie ma doslova „šokovalo“, boli nájomné zmluvy vodovodného potrubia od prameňov až po odbočku do obce Mútne v prospech Oravskej vodárenskej spoločnosti z roku 2005. Považujem za absolútne neprimerané, aby myšlienka vlastného obecného vodovodu, ktorej zrealizovanie trvá niekoľko desiatok rokov a teda sa na nej podieľalo niekoľko generácií občanov, bola znehodnotená ľahkomyselným rozhodnutím jedného človeka. Považujem za prirodzené, že občania, ktorí sa podieľajú na spravovaní obce, sa snažia zhodnotiť obecný majetok, v tomto prípade by mala byť snaha o to, aby bolo obci zaplatené za to, že sa potrubím, ktorého sme vlastníci, dopraví voda ku spotrebiteľovi. Tým nemierim na občanov Mútneho alebo Oravského Veselého, ale na Oravskú vodárenskú spoločnosť, ktorá spravuje vodovodnú sieť v Mútnom. A práve týmito zmluvami si vodárenská spoločnosť zabezpečila bezplatný zdroj vody a ja sa oprávnené pýtam: „kto má úžitok z takýchto zmlúv?“ A keď sme pri obecnom vodovode a obecnej vode, myslím že by mali občania vedieť, že môj predchodca prvý krát za odber obecnej vody zaplatil až po komunálnych voľbách v roku 2006.

Tých informácií je teda dosť, ale hádam ste sa zaoberali aj inými činnosťami. Čím konkrétne?

Samozrejme, že môj predchádzajúci popis len dokumentuje stav, z ktorého som na Obecnom úrade začínal. Ja sa nesťažujem a ani okolnosti nepriarbum – sú to len fakty, ktoré boli súčasťou mojej každodennej činnosti v úrade. Tak ako som deklaroval počas predvolebnej súťaže a tiež na jednom z prvých schôdzí obecného zastupiteľstva, dal som si niekoľko cieľov, ktoré som sa snažil a aj sa snažím splniť. Nebránil som sa ani pokračovaniu v rozbehnutých projektoch, ktorým boli Mariánske dni, ktoré som ponúkal na zrealizovanie bývalým pracovníkom Obecného úradu, ale neprejavili žiadny záujem. Tak sme Mariánske dni realizovali a aj implementovali a myslím si, že uspokojivo. To bol jediný rozpracovaný projekt, ktorý sme „zdediti“. Ďalšia vec, ktorá sa „preniesla“ do tohto volebného obdobia, bola projektová dokumentácia na rekonštrukciu Chaty Pilsko, ale „správne umiestniť do fondov“ túto myšlienku bolo a je obtiažné, pretože turistika je komerčná záležitosť a nie je z fondov „preferovaná“. No a to bolo celé dedičstvo. Takže na realizáciu akýchkoľvek nápadov bolo treba začať od bodu nula. Bol rozpracovaný projekt rekonštrukcie Základnej školy, ktorý sa skladal z prístavby telocvične, výmeny strešnej krytiny a rekonštrukcie kotolne a vykurovania. Z tohto nám bola schválená strecha a vykurovanie v sume cca. 20 miliónom korún, nad telocvičňou budeme musieť porozmýšľať. V súčasnosti sa pripravuje ďalší projekt na našu školu, a tým je oživenie podkrovia v hlavnej budove.

Spomínaný projekt obecnej kanalizácie, ktorý bol na úrovni zmluvy o príprave technickej dokumentácie, sme sa cez výškopis a polohopis dostali k projektovej dokumentácii vhodnej na realizačné účely. Dnes bojujeme s tým, ako prelomiť súhlas bývalého starostu v procese územného konania.



som zistil, že môj predchodca si nesplnil povinnosť, ktorá vyplýva z Ústavného zákona „O ochrane verejného záujmu“, podľa ktorého verejný činiteľ, a teda aj starosta obce musí prostredníctvom poslancov obecného zastupiteľstva odovzdať majetkové priznanie. Tu nejde o nejaké pozemky alebo iné majetkové hodnoty, tu ide morálnu stránku veci – prvý občan obce by mal byť vzorom v uplatňovaní a rešpektovaní Ústavy a zákonov. Ak sa tak nestalo, ako občan mám právo na otázku: „je čo tajiť?“

Celý súbor problémov, ktorý ako balvan tlačí-

zmluva so súkromnou spoločnosťou na vypracovanie vlastného projektu odkanalizovania obce. Vyznie to trochu paradoxne, ale vždy som mal výhrady voči „veľkému“ projektu odkanalizovania vodárenskej spoločnosti, a tak teda snahu o vlastný projekt beriem pozitívne, až na ten fakt, že takéto veľké majetkové súvislosti musia byť prerokované v zastupiteľstve. Ja som toto urobil a súčasné zastupiteľstvo deklarovalo snahu o vypracovanie a realizáciu vlastného projektu odkanalizovania. Dnes máme realizačný projekt a snažíme sa do-

Ale občania si určite pamätajú, že vo Zvestiach sa písalo o projekte výstavby cesty cez Námestovskú hoľu a tiež o Dennom stacionári v budove Katolíckeho domu v strede obce, teda sa dalo nadviazať.

Tiež som zo Zvestí o týchto myšlienkach čítal, ale ku ceste cez Námestovskú hoľu som našiel len niekoľko listov papiera, čo sa mi na projekt za niekoľko desiatok miliónov korún zdá dosť málo. Nechcem ironizovať, ale v súčasnosti pripravujeme projekt obnovy Rabčanskej cesty, a teda viem, čo si takýto projekt vyžaduje – jedná sa o pekne hrubý spis technickej dokumentácie. V skutočnosti ani neviem, či nejaká technická dokumentácia ku ceste cez Námestovskú hoľu existovala, ale určite som žiadnu na obecnom úrade nenašiel. Osobne ma táto myšlienka moc nenadchla, aj keď rozumiem že mala jasný cezhraničný charakter, ale som toho názoru, že cesta by mala spájať ľudí, a preto sme sa na konci minulého roka sústredili na Rabčanskú cestu, ktorá spája našu obec so Sihelným.

Čo sa týka denného stacionára, tu sa nám podarilo aspoň zistiť autora technickej dokumentácie, a teda sme si mohli u neho objednať dotlač. Taktiež sme ale zistili, že umiestnenie tohto projektu bude vzhľadom na možnosti Európskych fondov ťažké, až nemožné. Tak sme pristúpili k prepracovaniu dokumentácie a renovovaná budova by mala mať charakter obecnej viacúčelovej budovy. Vyfinancovanie sa bude realizovať prostredníctvom cezhraničnej spolupráce, cez Interreg. V súčasnosti prebieha „prerábka“ technickej dokumentácie, ktorá sa premietne aj do stavebného povolenia a v druhom polroku tohto roka by sme sa pustili do prípravy príslušnej žiadosti.

Čo sa týka projektov, spomenul by som projekt obnovy Zdravotného strediska. Pre túto myšlienku máme pripravenú štúdiu, ktorú predstavíme aj v grafickej podobe v najbližšom čísle Zvestí a samozrejme predstavíme aj možnosti financovania.

Všetky tieto projekty by mohli byť financované z fondov Európskej únie, ale napriek tomu, že to znie dobre, sú tieto možnosti tým správnym „všetliekom“?

Fondy EÚ sú hlavne veľkou šancou a táto šanca patrí pripraveným. Tu osobne cítim veľký handycup, pretože sa nedalo nadviazať na konkrétne rozpracované projekty a aj preto sa snažíme rozpracovať viac myšlienok. Takto sa veci môžu javiť ako neefektívna práca na mnohých veciach, ale nedá sa inak. Veľmi by som chcel posunúť ďalej myšlienku nových obecných ciest, ale majetkové vysporiadanie príslušných parciel je technicky, organizačne a hlavne časovo veľmi náročné a tu by som chcel spoluobčanov požiadať o pochopenie v tejto veci, lebo obec nemá dostatok prostriedkov na vykúpenie takýchto parciel za trhovú cenu. Ak teda chceme cesty, musíme pozemky pod ne predať za symbolickú cenu.

Už sme spomenuli viaceré myšlienky, ale ktoré sme ešte nespomenuli.

Myšlienky sú len ideovým začiatkom, ale k zhmotneniu každej vedie veľmi dlhá cesta. Napríklad v minulých Zvestiach sme uverejnili myšlienku revitalizácie centra obce v podobe štúdie. Dnes sme v situácii, keď bola zverejnená výzva na predkladanie žiadostí. Rozbiehame práce na príprave technickej dokumentácie a tu by sa dalo pýtať „Prečo už nemáme dokumentáciu hotovú?“. Výzva na túto tému by mohla tak zmeniť svoj charakter, že by sa musela hotová dokumentácia prerábať. My

sme sa s agentúrou, ktorá nám bude pripravovať žiadosť a v prípade úspechu aj implementovať, dohodli radšej počkať na presné znenie výzvy a teraz nakreslíme príslušnú dokumentáciu a pripravíme stavebné povolenie a k tomu doložíme kopu rôznych príloh. Verím, že v rámci prvého polroku žiadosť odovzdáme na príslušnom ministerstve.

To stačí k tomu, aby sme sa dostali k európskym peniazom?

Povedal by som, že to je len „približenie“. Samotnej stavebnej realizácii predchádza verejné obstarávanie dodávateľa a samotné práce sa realizujú

a myslím si, že aj s primeranou úspešnosťou. Keď by som z tohto pohľadu zosumarioval prvú polovicu volebného obdobia, tak za dva roky sa nám podarilo získať cca. 33 miliónom korún dotácií, kde spomínaných 20 miliónov sú prostriedky z fondov EÚ na projekt škola a zvyšok sú prostriedky z národných zdrojov ako Environmentálny fond, či už na obecný vodovod alebo odpadové hospodárstvo – to je traktor, vlečka, štiepkovač, kompostéry. V tej sume je aj dotácia na ihrisko s umelou trávou a ja osobne som rád, že v tejto súvislosti môžem spomenúť nielen 1,2 milióna finančnej dotácie, ale aj návštevu predsedu vlády a ďalších vysokých štát-



prostredníctvom refundácie, tzn. za práce zaplatí obec a tá si následne žiada preplatenie faktúry na príslušnom ministerstve. Je to finančne náročné a je k tomu potrebný prevádzkový úver a k tomu všetkému treba písať povinné monitorovacie správy – to je tá často spomínaná implementácia.

Takže keď toto všetko vieme, úspech je „neodvratný“?

To určite nie. Je dobré poznať tieto mechanizmy, ale proces schvaľovania je úplne iný a nezávislý a treba povedať, že napríklad projekt obnovy verejného osvetlenia nám v Nórskom finančnom mechanizme neprešiel a v súčasnosti sa snažíme nájsť spôsob umiestnenia do Európskych fondov. Tak isto aj projekt vypracovaný s našou družobnou obcou Slemien kultúrne – poznávacieho charakteru bol odmietnutý, ale tak isto v prípade možnosti ho skúsime predložiť znova. Dôvodom vylúčenia môže byť chyba v rozpočte, alebo nesúlad so znením výzvy, alebo nedostatok finančných prostriedkov.

Európske fondy sú len do času, ide to aj bez nich?

Samozrejme, že k dispozícii sú aj národné zdroje, tzn. štátne fondy, prostriedky ministerstiev, prostriedky VÚC a ďalšie mechanizmy ako Nórsky, Švajčiarsky a pod. Príprava projektov a žiadostí pre národné zdroje je jednoduchšia, ale primerane tomu je aj menší objem prostriedkov určených na prerozdelenie. Aj na tomto poli sa snažíme pôsobiť

nych predstaviteľov čo predstavuje pre našu obec historickú udalosť.

Takže prvú otázku na záver: Aký bol prvý polčas?

Bol nesmierne pracovný a vzhľadom na objem prostriedkov získaných pre obec ho považujem za úspešný. Ale stále je čo vylepšovať, bolo by treba prerobiť priestory obecného úradu na modernú úradovňu, veľký kus práce sme urobili s elektronizáciou úradu – keď som nastúpil do úradu, tak v kancelárii starostu obce nebol ani počítač – dnes je úrad napojený na server, pracujeme v sieti a chceme tento systém stále približovať k európskym štandardom, aby návšteva občana na úrade nebol „nervák“, aby bol efektívne vybavený. Zmenu štýlu práce určite pocítili aj poslanci Obecného zastupiteľstva a naše vzťahy smerujú k stabilite aj keď prejavy nedôvery boli zjavné. Ale chcem pripomenúť všetkým, že prvý aj druhý polčas je práca na prelomení šesťnásťročného stereotypu, ktorý pri-niesol stagnáciu v činnosti a neobjektívny pohľad na realitu. Nechcel by som stratiť aspoň aký – taký nadhľad nad našou samosprávou, a preto som otvorený akejkolvek diskusii s nádychom kritiky ak je v nej dostatok racionality, lebo viem, že započítavanie sa do pochlebovania, je prvým krokom k strate reálneho pohľadu.

Vladimír BORÁK

Niekoľko otázok pre ...

Kto je vlastne Jaro Klus?



JAROSLAV KLUS

NARODENÝ: 27. 7. 1971 V ČADCI

VZDELANIE: UNIVERZITA MATEJA BELA – PEDAGOGICKÁ FAKULTA BANSKÁ BYSTRICA; OD ROKU 1996 PŮSOBÍ AKO UČITEĽ NA ZÁKLADNEJ ŠKOLE V ORAVSKOM VESELOM

Otázka, ktorá tvorí titulok tohto článku mala vlastne šťastie. Spomedzi všetkých otázok len ona ostala nezodpovedaná a tak sa jej ušla táto výsada. Nakoniec, myslím si, že často ľudia, ktorí by aj mali čo o sebe povedať, radšej o sebe nehovoria. Dúfam, že sa nemýlim keď tvrdím, že Jaro Klus je náš a je u nás doma. Napriek tomu, že je rodák z Čadce. Venuje sa básnickej, prozaickej a dramatickej tvorbe. Svoju poéziu a prózu najprv publikoval v časopisoch Dotyky, Nové slovo, Slovenské pohľady. Po oceneniach v rôznych literárnych súťažiach vydal básne aj knižne „Dejiny postele“.

Občas ho stretávam cestou z práce, či do práce. Energicky natáhuje krok, pohľad zabodáva do zeme. Keď ho pozdravím a on prekvapene odpovie, vždy ma napadne, čo mu asi blúdi hlavou? Literárne postavy, alebo malí školáci ktorým sa venuje v práci. Pretože Jaro je aj dobrý učiteľ.

Čo si rád prečítaš? Obľúbení autori – sú?

Tých je veľmi veľa. M. Bulgakov, D. Tatarka, R. Štroboda, W. Allen, Ch. Bukowski, M. Kundera..., a stále pribúdajú ďalší a ďalší. U mňa čítanie jednoznačne prevyšuje nad písaním. pomere minimálne tristo ku jednej, čo znamená, že na jednu moju napísanú stranu pripadne zhruba tristo prečítaných. Za napísanú stranu nepovažujem publicistiku.

Kde čerpáš námety? Čo ťa najviac inšpiruje? Sme v твоjich poviedkach, básniach,... aj my?

Námety nečerpám. Námet sa vo mne z času na čas zachveje, zacítim ho a potom on vyčerpáva mňa. Prenasleduje ma a kým ho nespracujem a niečo na ten či onen námet nenapíšem, zavadzia mi v hlave. Nie však len mne, ale aj ďalším a možno oveľa lepším námetom.

Inšpiráciou môže byť všetko, najčastejšie však nejaká osobná trauma. V mojich textoch je všetko, čo ma obklopuje, respektíve v minulosti obklopovalo, takže aj my.

Kde sa toto všetko v tebe „vzalo“? Veľa si na sebe pracoval, alebo to „prišlo samo“?

Neviem, kde sa to vo mne vzalo a či vlastne vôbec niečo vo mne je. Avšak dalo by sa povedať, že to prišlo samo a potom som na sebe veľa pracoval a myslím, že ešte veľa budem, aspoň dúfam. Pracovať na sebe znamená v literatúre písať a písanie je pre mňa veľmi príjemná aktivita. Len toho času keby bolo viac.

Dočkáme sa ďalšej divadelnej hry? Vo Veselom ťa totiž poznajú predovšetkým ako dramatika „divadelníka“.

Obávam sa, že mojim divadelným aktivitám odzvonilo. Aj keď spomínam na to, ako na veľmi pekné a z pohľadu písania aj ako na veľmi tvorivé obdobie. Je viac-menej vylúčené, že sa mi to podarí v takom širokom diapazóne zopakovať. Napísať hru nie je problém, oveľa väčší problém je zinscenovať ju. Okrem času to vyžaduje aj mimoriadne schopných ľudí, ktorých sa mi svojho času podarilo dať dohromady. Medzi výrazne postavy súboru patrili: Margita Maslaňáková, Marianna Pisarčíková, Ivan Patron, Rupert Kreutz a Anton Rušin, čiže takmer všetci. Osobitým členom bol Albín Kocúr, ktorého prvotnou náplňou práce bolo prevážať nás z miesta na miesto. Neskôr sme u neho vyzorovali extraordinárne hudobné schopnosti a pri posledných inscenáciách sme ho ako hudobníka v značnej miere využili. Bol pre nás veľkým prínosom. So spomenutými ľuďmi som bol schopný inscenovať ľubovoľný typ inscenácie. Vybudovať súbor trvá pri veľkej dávke šťastia minimálne päť rokov. Hovorím o kvalitnom súbore, s ktorým som mal možnosť pracovať ja.

Ako si sa dostal písaniu textov pre blues-rockovú kapelu Schody z Banskej Bystrice? Si otvorený aj pre prípadnú spoluprácu s ďalšími kapelami? (bandzone.cz/schody)

Náhodou. Ešte na vysokej škole. Gitarista, autor hudby väčšiny piesní bol môj spolužiak. Moje texty sa mu páčili, v kapele si ich odskúšali a odvtedy nedajú pokoj. Žartujem. Ich tvorba sa mi páči, takže občasná spolupráca s nimi mi je osviežením. Práve pripravujú nové cd, budem tam mať asi šesť textov, čo je polovička albumu. Sám som zvedavý, ako všetko dopadne. Keďže nie som textár, je to len moja okrajová aktivita, s inými kapelami nebudem spolupracovať. Aj keď nikdy nehovorím nikdy. Občas sa vyskytnú ponuky, ktoré sa neodmietajú.

Persona grata je celoslovenský literárny festival a literárna súťaž, ktorú organizuje Dom kultúry v Námestove v spolupráci s literárnym časopisom Dotyky – Bratislava. Mediálny partner: Rádio Devín Slovenský rozhlas 2 – Bratislava. Festival sa prvýkrát uskutočnil v roku 2005. Je pravda, že si, takrečeno, krstným otcom námestovskej Persona Grata?

Je to pravda. Organizovanie podujatia Persona Grata bolo pre mňa zaujímavou skúsenosťou. Dúfam, že sa to podujatie uchytlí a bude sa o ňom pokračovať. Nezávisí to len odo mňa. Cieľom tohto podujatia je povzbudiť talentovaných autorov a pomôcť im etablovať sa na slovenskej literárnej scéne. Niektorí totiž nemajú problém napísať dobrý text, ale majú problém publikovať ho v kvalitnom médiu. Občas tomu treba trochu pomôcť a Persona Grata sa o to snaží.

Existuje človek, pred ktorým by si dal klobúk dole?

Asi pred každým, kto nemá úmysel ukradnúť mi ho.

Ešte vždy máš pocit, že žijeme „na konci sveta“? /je to skôr pozitívny alebo negatívny pocit/

Koniec sveta používam len v súvislosti s literárnym dňaním. Vôbec sa netýka bežného života. Ide o metaforu, ktorá je spojená s jednoznačne pozitívnym pocitom. S pojmom Koniec sveta si spájam slová ako pokoj a ticho. Mne je čulý literárny život vo forme rôznych pravidelných klubových aktivít na obťaž a občas aj na smiech.

Čo o tebe nevieme? /Aktivity a spolupráca s rozhlasom, recenzie, vydané tituly... daj trochu sebachváľy!!!/

Ťažko, nie zaťažko, mi je na túto otázku odpovedať, pretože neviem, čo viete. V týchto dňoch vyšla vo Vydavateľstve LCA v Bratislave kniha najlepších poviedok roku 2008 a je tam aj moja.

Občas čosi napíšem pre Slovenský rozhlas. Nedávno to bolo pásmo poézie. Taktiež by tam mali zinscenovať jednu moju novú poviedku. No a popri tom všetkom píšem jednu dlhšiu prózu. S poéziou plány nemám. Poézia sa totiž plánovať ani nedá. Tá buď príde alebo nie. Všetko závisí od nej.

Keďže Jaro si nedal povedať a ničím konkrétnym sa nepochváľil, pridávam v skratke jeho literárne úspechy.

**Finalista literárnej súťaže POVIEDKA 2004 LCA
Cena Slovenského rozhlasu za prózu
Cena Literárneho fondu za najlepší debut 2004
Účastník európskeho festivalu poézie Cap á l'Est
Prémia v literárnej súťaži POVIEDKA 2008 LCA**

Na národnej súťažnej prehliadke ochotníckych divadelných súborov Palárikova Raková, ktorej 36. ročník sa uskutočnil v Čadci a Rakovej v roku 2003, získal za inscenáciu Jaroslava Klusa Dejiny melanchólie prvé miesto a Zlatú medailu Jána Palárika divadelný súbor Tramthalia z Oravského Veselého.

Anjel

(úryvok z novely)

Vari do ôsmeho roku svojho života som si myslel, že som anjel. Na túto myšlienku ma naviedli moje vyčnievajúce lopatky a letné kresťanstvo. Každé leto som prežil prázdniny u príbuzných na dedine a tí pokladali moju účasť na nedeľnej bohoslužbe za niečo úplne samozrejmé. Kým v našom mestskom byte panoval chladnokrvný ateizmus, dedina mi umožnila oddávať sa starým kresťanským rituálom. Najviac sa mi páčilo všeobecné podávanie si rúk. Raz, keď si sestra mojej matky, u ktorej som bol na prázdninách, musela počas omše odskočiť a ja som sa ocitol v kostol bez dozoru, prerúčkoval som približne tri kostolné lavice. V ten deň som mal pocit, že som sa zmieril s celým svetom.

Avšak moju podobnosť s anjelom som si neuvedomil pri bratraní sa s každým, kto mi prišiel pod ruku, ale pri pohľade na strop kostola. Bol pomaľovaný od výmyslu sveta, a to doslovne. K výmyslu sveta, aspoň podľa kresťanskej mytológie, nepochybne patria aj anjeli. Jeden tam mal akési nedokončené krídla, presne ako moje vyčnievajúce lopatky. Nuž som sa s ním stotožnil. Možno ho miestny maliar iba nestihol domaľovať, alebo ho namaľoval z takého uhla, že vyzeral ako s nedorastenými krídlami. Nech už bolo, ako bolo, naozaj som sa odvtedy začal cítiť akosi nadpozemsky.

Kariéra anjela mi bohužiaľ vydržala iba do najbližšej jesene. Detskej lekárke sa moje krídla nepozdávali a poslala ma k ortopédovi. Ten mi vynadal, ako to stojím, tresol ma po chrbte a prikázal mi chodiť na pravidelné cvičenia. V priebehu pol roka sa im podarilo vraziť mi krídla naspäť do tela. Rozmýšľal som, v ktorej časti mojej telesnej schránky sa asi nachádzajú. Dlhो som na to nemohol prísť. Vyjasnilo sa mi až na jednej hodine slohu, keď nám súdružka učiteľka oznámila:

„Teraz si, milé deti, budete vymýšľať a napíšete mi niečo zaujímavé o vašej aktovke! A dobre si ponamáhajte hlavičky! Nechajte sa unášať na krídlach vašej fantázie a pokojne aj niečo pridajte!“

Takže anjela mi vtĺkli do hlavy. Priestor nie veľmi rozľahlý, ale aspoň bol často na čerstvom vzduchu. Trošku ma zamrzelo, že má ženské meno a ešte k tomu akési zvláštne – fantázia – ale napokon som sa predsa len pustil do písania.

Moja aktovka

Minulý rok som mal úplne inú aktovku. Moji rodičia mi ale kúpili túto. Na zadku má dve odrazky. Hľadali presne takú s odrazkami a našli a potom mi ju kúpili. Mal som brata. Do zimy. Hrali sme hokej a pod ním pukol ľad. Jeho korčule neboli s odrazkami a ja som ho vôbec v tmavej vode nevidel. Brata vzala voda a bolo po bratovi. Keď som prišiel domov, všetci plakali, aj dedko plakal a potom nadával, lebo mu slzy zhasínali fajku. Otec ma najskôr zbil a potom ma objímal. Ja som neplakal, lebo som o tom vedel svoje.

Moji rodičia plakali ešte týždeň, dedko o niečo kratšie, lebo bol tuhý fajčiar. Keď si už všetci bez brata zvykli, všimli si, že som ostal ešte ja.

Konečne mi dali jesť a skontrolovali mi domáce úlohy. Potom som si ukladal veci do školskej tašky. Otec si všimol, že na nej nie sú odrazové sklíčka. Povedal, že takto nemôžem na cesty, lebo by ma mohlo zraziť auto. Ešte v ten deň odišli moji rodičia do obchodu a kúpili mi krásnu aktovku s odrazovými sklíčkami. Večer sme sa z nej všetci tešili, až nám tiekli slzy. Dedko sa netešil, lebo už odišiel na dedinu. Odvtedy nosím svoju školskú tašku a vôbec sa nebojím, lebo viem, že moji rodičia ma majú radi a nechcú, aby som zomrel.

Skontroloval som si chyby, hoci som vedel, že proti učiteľke nemám šancu. Keďže som písal veľmi pomaly, odovzdal som prácu ako posledný a možno aj to bol dôvod, prečo si ju učiteľka prečítala ešte na hodine. Ozelenela. Vybehla z triedy a po chvíli sa vrátila aj s katalógom o každom z nás. Šmarila ho na stôl, chytila ma za ucho a ako zajaca z klobúka ma vytiahla k jej stolu. Pochopil som, že mi chce ukázať, čo má v katalógu napísané.

Vyčítal som to z jej očí, v ktorých sa zračila urazená pedagogická hrdosť, avšak leví podiel na pochopení situácie mala neuveriteľná bolesť ucha.

Ukazovákom rázne udrela do kolónky počet súrodencov.

„Vieš, koľko máš súrodencov?“

„Jedného.“

„Ako sa volá?“

„Ema.“

„To je sestra. A brat ?!“

„Nie je.“

„A bol?“

„Nebol.“

„Tak prečo píšeš, že sa utopil?“

„To som pridal.“

„Utopiť súrodencu, z rodičov urobiť cynikov a zo starého otca dokonca bezcitné monštrum?! To nie je normálne ani ako prídavok!“

Aj napriek neznámym slovám v učiteľkinom rozsudku, bolo nad slnko jasné, že som niečo vyviedol.

Zazvonilo. Zomknutie učiteľkiných prstov povolilo a moje ucho sa zapýrilo. Rozplakal som sa. Ani neviem prečo, len som zacítil, ako sa mi po líkach kotúľajú slzy.

Všetko mi to prišlo neuveriteľne ľúto, nuž som sa k svojim predkom dodatočne pridal a niekoľkými slzami mätko zaklopkal na parkety v triede. Súdružka učiteľka odchádzajúc z triedy ich bez zaváhania zašliapla ako bežnú súčasť svojho vzácneho a náročného povolania.

J. Klus

eTwinning

Ďalším výrazným úspechom ZŠ s MŠ v Oravskom Veselom je získanie európskeho certifikátu kvality ako ocenenie za vynikajúcu prácu pri realizácii projektu „WE LIVE IN THE NATIONAL PARK.“ Znamená to, že naša práca, práca našich žiakov i celej našej školy bola ocenená na najvyššej európskej úrovni.

Na projekte s názvom WE LIVE IN THE NATIONAL PARK spolupracovali ZŠ s MŠ Oravské Veselé – Mgr. Mária Čierna, ZŠ T.G. Masaryka Česká Kamenice (ČR) – Lea Drdková a Scuola media G. Carducci (Taliansko) – Cinzia Lelj.

Obsahom projektu bola téma Národných parkov a CHKO jednotlivých partnerských krajín si-



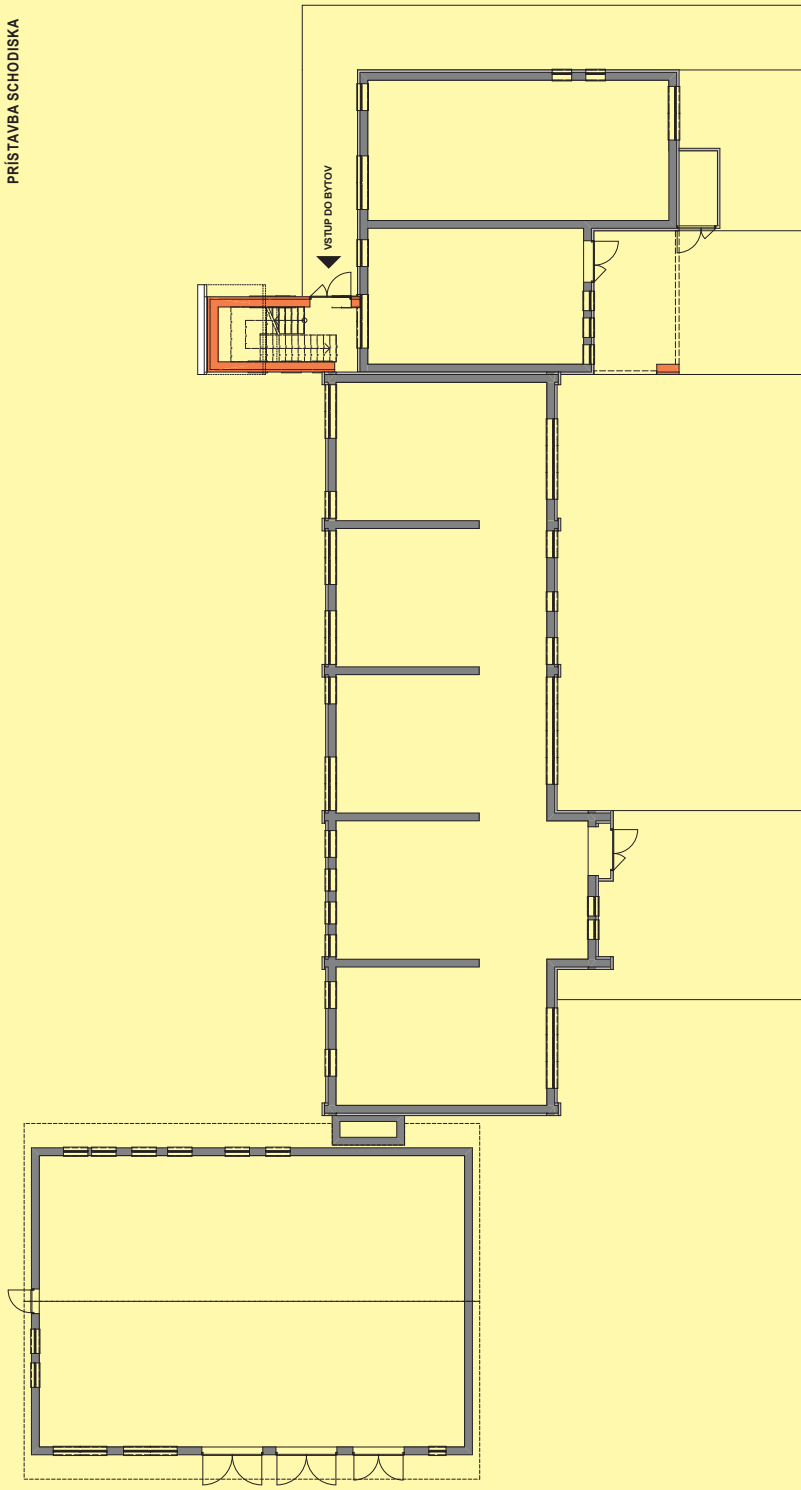
tuovaných v blízkosti ich okolia. Zaoberali sme sa témami ako je fauna, flóra, zaujímavé miesta, voda a pamiatky v národných parkoch a CHKO. Hlavným prínosom projektu bolo, že žiaci začali pracovať ako jeden tím, naučili sa komunikovať, rozdeľovať úlohy a byť zodpovední za výsledky svojej práce. Uplatnili svoju kreativitu. Anglický jazyk si mali možnosť precvičiť v reálnych situáciách. Pre mňa ako koordinátorku bolo hlavným prínosom, že náplň hodín bola konkrétnejšia, zábavnejšia, rozšírená o prvok tímovej práce a medzinárodnej spolupráce. Za veľký prínos považujem možnosť komunikovať s učiteľmi z iných štátov, vymieňať si informácie o ich metódach výučby a živote.

Mgr. Mária Čierna

Obecný oznam

Obec, ako zriaďovateľ obcej spoločnosti pre distribúciu vody v obci, žiada všetkých spoluobčanov, ktorí sú pripojení na obecný vodovod na tzv. Starej školskej vetve, aby čím skôr prišli na Obecný úrad vybaviť formálne náležitosti ohľadom opätovného pripojenia k vodovodnej sieti, nakoľko Stará školská vetva bude na konci mesiaca jún definitívne odpojená. V rámci nového pripojenia bude uskutočnená výmena vodomero.

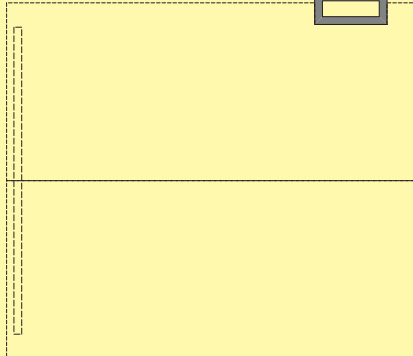


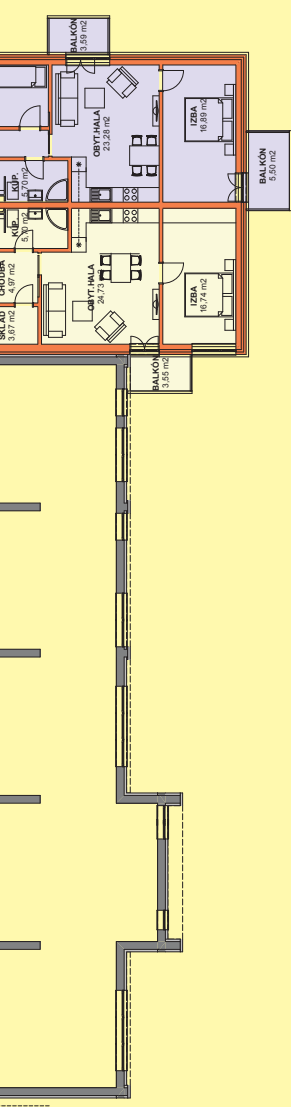


AUTORI Ing. arch. MAREK JABLONSKÝ
Ing. VLADIMÍR KONFAL
INVESTOR



0 1 5 10 m





0 1 5 10 m

AUTORI Ing. arch. MAREK JABLONSKY
Ing. VLADIMIR KONFAL

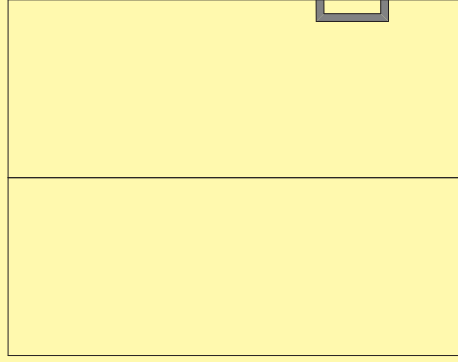
INVESTOR

ARCHITEKTONICKA STUDIA

2.10.200

Zdravotné stredisko - nadstavba - Oravské Veselé

PÓDORYS 3NP
NADSTAVBA - BYTY



0 1 5 10 m

AUTORI Ing. arch. MAREK JABLONSKY
Ing. VLADIMIR KONFAL

INVESTOR

PÓDORYS 3NP
NADSTAVBA - BYTY



Vladimír BORÁK

Revitalizácia Zdravotného strediska

Vizualizácia obnovy Zdravotného strediska je možnosť ako daný objekt nielen zrekonštruovať, ako znížiť energetickú náročnosť, ale aj ako priestor využiť na vznik malometrážnych bytov sociálneho charakteru. Táto myšlienka vznikala postupne a odvíjala sa od snahy túto budovu umiestniť ako projekt, ktorý sa bude uchádzať o prostriedky fondov EÚ. Samotná výzva ešte nebola na svete, ale postupne sa jej základné črty utvárali a bohužiaľ jednou z podmienok rekonštrukcie objektov Zdravotných stredísk na Slovensku bolo, aby v objekte fungovalo minimálne päť zdravotníckych zariadení s celodennou prevádzkou. A to bola a je neprekonateľná prekážka pre uchádzanie sa o prostriedky z fondov EÚ. Pri akceptácii takto formulovanej

výzvy pre prioritnú os Zdravotníckeho zariadenia, sme spoločne s architektom pristúpili k myšlienke sociálnych bytov. Tieto fakty priniesli aj potrebu iného financovania tohto zámeru. Samotné byty budú súčasťou žiadosti na Štátny fond rozvoja bývania, kde sú ale veľmi striktné pravidlá, ktoré hovoria o použití prostriedkov len na výstavbu bytov, a teda prostriedky na zateplenie a výmenu okien, za účelom zníženia energetickej náročnosti terajšej budovy, musia byť súčasťou inej žiadosti a to bude druhý finančný zdroj. Vzhľadom na charakter budovy by to malo byť Ministerstvo zdravotníctva. Je tu ešte tretí aspekt týkajúci Zdravotného strediska, a tým je vykurovanie. Tak ako pri Základnej škole, tak aj tu by bolo vhodné zmeniť palivovú základňu

na biomasu s možnosťou vykurovať aj objekt nďalekej sociálnej bytovky. Táto myšlienka by bola realizovateľná za použitia objektu bývalej kotolne, ktorá je ale bohužiaľ blokovaná nevýhodnou nájomnou zmluvou. A tento tretí celok revitalizácie nášho Zdravotného strediska si vyžaduje znova osobitné financovanie. Samozrejme, že spriahnuť tieto myšlienky do jedného funkčného celku nebude jednoduché, či už na úrovni projektovej dokumentácie, tak aj na úrovni realizácie. Keďže viacdrojové financovanie je veľmi úzko prepojené, vyfinancovanie celej myšlienky je aj slabým miestom tohto projektu. Ale je už roky zjavné, že naše Zdravotné stredisko si záujem oprávnene vyžaduje.

Obecný úrad informuje

Ples ZRPŠ 2008

Dňa 27. 12. 2008 sa v našej obci uskutočnil Druhý Štefánsky Ples, pod záštitou ZRPŠ, SČK a Dobrovoľného Hasičského zboru, ktorý taktiež prispel svojou organizačnou činnosťou a podporou nemenovaných členov. O úvodný vstup a otvorenie plesu sa postaral Folklorný súbor Pilsko pod vedením pani Ganobčíkovej a na heligonkách ich sprevádzal p. Serafín Ganobčík a Juraj Sameliak. Hneď v prvom kole sa naši plesajúci zhostili tanečného parketu, a nebolo potrebné ich dlho vyzývať. O hudbu sa brilantne staral DJ. Dalibor Leginus, na ktorého sme začuli nie jednu chválu aj jeho rečnícke umenie stálo za povšimnutie. V druhom vstupe nás pobavili dievčatá z krúžku tanečného aerobiku, pod vedením pani Ivety Mydlárovej. Na večeru sa

podávala špecialita z kuracieho mäsa, ktorú pripravovali naše kuchárky zo školskej jedálne. Receptúra zaujímala nejednu gazdinku a všetkým nám veľmi chutilo, no vskutku bolo to výborné. Klobúk dolu, pred vašim kulinárskym umením. Ako tretie v poradí sa predstavili dievčatá Gabriela Labjaková – s hrou na klavír a Viktória Mydlárová – s hrou na flautu, ktoré nám zahrli na týchto nástrojoch vianočné koledy. A najpútavejším a najlepším výstupom bol hlavný klinec programu a to: Brejkery z Oravy, ktorí boli naozaj úžasní. Je to zoskupenie mladých chlapcov a tínedžerov z Trstenej, Tvrdošína, Námestova. A veľkým prekvapením bolo aj to, že medzi nimi máme veľký talent z našej obce, o ktorom sme vôbec nevedeli. Je to Ľuboš

Matušák, ktorý sa brejku venuje už niekoľko rokov. Po skončení kultúrneho programu pokračovala zábava ďalej a všetci sa pripravovali na tombolu náku-pom lístkov. A ako je dobrým zvykom, tombola sa zahájila okolo polnoci. Niektorým z hostí sa darilo viac, iným zasa menej. Našli sa aj takí, ktorí neboli príliš spokojní. No tak to už v živote chodí, niekto má šťastie v hre iný v láske. A hlavnú cenu farebný televízor vyhral mladý manželský pár, ktorým sa naozaj zide. To že sa tento ročník Štefánskeho plesu vydaril je viac ako isté. A pevne veríme, že sa spolu stretne o rok, v takom istom počte a zložení. V závere chcem zo srdca poďakovať všetkým zúčastneným zložkám za ich pomoc, podporu a vynaložené úsilie.

V týchto dňoch sa konali voľby prezidenta SR. Počet oprávnených voličov v Oravskom Veselom – 1909 a počet odvolených voličov – 879. Volebná účasť bola 46 %.

*1. kolo voľby Prezidenta SR sa konalo 21. 3. 2009 s týmito výsledkami:
Ivan Gašparovič – 513
Iveta Radičová – 167
František Mikloško – 104*

PREZIDENTSKÉ VOĽBY 2009

*Zuzana Martinková – 57
Milan Melník – 21
Dagmara Bollová – 7
Milan Sidor – 3
Do 2. kola postúpili Ivan Gašparovič
a Iveta Radičová.*

*2. kolo voľby prezidenta SR sa uskutočnilo 4. 4. 2009. Počet oprávnených voličov bol 1882 a počet odvolených voličov 910. Volebná účasť bola 48 %.
Výsledky 2. kola volieb Prezidenta SR:
Ivan Gašparovič – 665
Iveta Radičová – 242*



Iveta Radičová DOKÁŽEME TO!

**JE NÁS VEĽA
ČO CHCEME SPRAVODLIVÉ
SLOVENSKO
Príďte voliť**



Prezident Slovenskej republiky
Ivan Gašparovič



INZERCIA

Kúpim v Oravskom Veselom v tichom prostredí: lúku, pole na záhradu, dom. Ingrid Bíleková, Oravské Veselé 192 alebo na telefónnom čísle: 0910 788 433.

Verejná nahrávka relácie Sobotník

„Žena a muž alebo muž a žena?“

Miesto: Kultúrny dom Oravské Veselé
Deň: 25. 4. 2009 /sobota/
Čas: 16⁰⁰

Účinkujú: Stanka Pázmányová
Norbert Antalík
Boris Srník
Roman Slanina



Relácie Sobotník patrí k najstarším značkám v Slovenskom rozhlasu a určite k tým, ktoré budovali meno banskobystričského rozhlasového štúdia. Prvý zábavník sa pod týmto menom začal pripravovať už v 60 – tých rokoch a účinkovali v ňom osobnosti ako Andrej Mojžiš, Emília Čížová, neskôr aj Ján Kožuch a ďalší. Súčasná „sobotníkovská“ partia je už štvrtou generáciou rozhlasových zabávačov. Do dnešných Sobotníkov píše scénky, dialógy a úsmevné zamyslenia nad našimi ľudskými chybami Roman Slanina a o dobrú náladu sa stará spolu so Stankou Pázmányovou, Norbertom Antalíkom a Borisom Srníkom. Verejné nahrávky relácie boli v minulosti tradíciou a na tú sa mladý kolektív snaží nadviazať. Nahrávky na Kremnických gagoch v auguste 2008 a vo Veličnej v januári 2009 boli prvými lastovičkami a tvorcovia dúfajú, že ich onedlho bude celý kídol'.

Vysielanie: Rádio Regina, sobota, 2. 5. 2009, 12⁰⁵
/Repríza: 2. 5. 2009, Rádio Regina, 23⁰⁰/

MÁRIA PODHRADSKÁ A RICHARD ČANAKY



Kde: kinosála, Oravské Veselé
Kedy: 17. 4. 2009 o 20⁰⁰ hod.



Kde: tanečná sála, OR. VESELÉ
Kedy: 19. 4. o 16⁰⁰ hod.

Detská sv. omša: 18. 4. 2009 o 16⁰⁰ hod.
Kostol sv. Alžbety

Obecný úrad v spolupráci s Farským úradom v Oravskom Veselom vás srdečne pozýva na koncerty, na ktorých sa predstavia: Mária Podhradská a Richard Čanaky, a to v dňoch: 17. – 19. 04. 2009.

PORADIE A PROGRAM KONCERTOV:

PIATOK – 17. 04. 2009: Gospelový koncert pre mládež, našich birmovancov a dospelých o 20⁰⁰ hod. – kinosála kultúrneho domu
SOBOTA – 18. 04. 2009: Detská sv. omša s účasťou účinkujúcich o 16⁰⁰ hod. – Farský kostol sv. Alžbety
NEDEĽA – 19. 04. 2009: Detský koncert o 16⁰⁰ hod. – tanečná sála kultúrneho domu

Všetkých srdečne pozývame!

Dňa 19. 04. 2009 o 14⁰⁰ hod. sa v priestoroch kinosály v Kultúrnom dome skutoční

VEREJNÝ HOVOR

Pozývame všetkých občanov, aby sa zúčastnili na tomto verejnom hovore, nakoľko sa budú prejednávať veci, ktoré sa týkajú našich občanov. Tohto hovoru sa zúčastnia aj poslanci Obecného zastupiteľstva našej obce.

Program verejného hovoru:

1. Vodovodná sieť v obci
2. Kanalizácia v obci
3. Miestne komunikácie v obci
4. Modernizácia centrálnej obecnej zóny v Oravskom Veselom
5. Rekonštrukcia miestnej komunikácie do Sihelného
6. Ostatné projekty realizované obcou
7. Rozne
8. Diskusia

Talenty medzi nami

Dňa 15.02.2009 sa uskutočnilo pásmo hudby, spevu aj hovoreného slova za účinkovania a interpretácie výhradne talentov z našej obce. Od tradične silného folklóru reprezentovaného spevom, tancom a heligonkárskym majstrovstvom, cez interpretáciu moderných piesní, cez excelentný výkon za klavírom, akordeónom aj s husľami,

cez prednes prózy od Jaroslava Klusa, cez inštrumentálne majstrovstvo bubeníka Ľuba Franeka až k záverečnému spevu viacgeneračného speváckeho zboru. Je to stručný výpis niekoľkých farieb, ktoré mohli diváci vzhliadnuť v našej kinosále. Celé to bolo pospájané originálnym konferansom, čo dohromady dáva jednoliatu masu, ktorej autorom

je Pavlína Ganobčíková. Všetci diváci v našej kinosále sa mohli presvedčiť, že v našej obci je skutočne veľa nadaných ľudí, ktorí pri dostatočnej miere vôle a pedagogickej starostlivosti spojené s odvahou verejne prezentovať svoje umenie, dokážu vytvoriť hodnotnú kultúrnu koláž.



PRÍCHOD MIKULÁŠA

Dňa 5. 12. sa v našej obci uskutočnila veľká udalosť, prišiel k nám z neskutočnej diaľky Svätý Mikuláš. Celá slávnosť začala svätou omšou, ktorou nás sprevádzal náš duchovný otec, ale aj hosť – saleziánsky kňaz Peťo Kuchár. Po sv. omši sa svojim krátkym programom predstavili deti z MŠ, ktoré boli hneď odmenené. Po tomto vystúpení sa všetky mamičky a deti vo veku 0-6 rokov spoločne s Mikulášom presunuli do sály kultúrneho domu. Tu bol pre nich pripravený kultúrny program, malé drobnosti a sladkosti. V úvode náš Mikuláš čaroval a svojim kúzlom rozosvietil Vianočný stromček, čo detičky veľmi potešilo. Ako prvá sa nám so svojim tancom predstavila 3.C trieda, pod vedením svojej triednej učiteľky G. Maslaňákovovej. V druhom vstupe sme taktiež obdivovali tanec, a to tanečný aerobik pod taktovkou pani I. Mydlárovej. A ako posledné sa predstavili dievčatá zo speváckeho krúžku, ktorý vedie pani učiteľka E. Janotková. Nálada a atmosféra bola výborná a keď sa Mikuláš vchystal medzi deti a každé pozdravil a pohladil, k ich šťastiu už naozaj nechýbalo vôbec nič. Smelšie drobce si aj trochu zatancovali a nechýbalo ani fotenie s Mikulášom, niektoré zábery naozaj stáli za to. Chcem poďakovať všetkým účinkujúcim, no najmä mamičkám, ktoré boli ochotné sa zúčastniť a podporiť nás, spoločne so svojimi ratolesťami. Ved šťastie a radosť v detských očiach je pre nás všetkých najväčšou odmenou. Tešíme sa na všetkých zase znova o rok.

Martina Jurčáková



Naši spoluobčania v toku času

60 rokov sa dožívajú:

PAVOL JOŠTIAK
MIROSLAVA MURÍNOVÁ
CYRIL BRIŠŠÁK
ĽUDMILA SIROTIAROVÁ
VLASTA ROMAŇÁKOVÁ
JOZEF FERNEZA
EMÍLIA BABINDÁKOVÁ
EMÍLIA STOPJAKOVÁ
MÁRIA BRIŠŠÁKOVÁ

65 rokov sa dožívajú:

ĽUDMILA KOPTOVÁ
JOZEF FRANCÚZ
ALBÍN CHROMEK
JOZEF RESUTÍK

ALOJZ KORMANČÍK
JOZEF ČAJKA
JUSTÍNA GUSTIŇÁKOVÁ

70 rokov sa dožívajú:

ANTON GANOČÍK
MARGITA KOCÚROVÁ

75 rokov sa dožívajú:

PAVLÍNA KVASNIČÁKOVÁ
ANNA ŠURÍNOVÁ
JUSTÍNA LIETAVCOVÁ
ANGELA ŠURÍNOVÁ

Vítame našich najmenších ...

EMA BABEČKOVÁ, KLAUDIA BALCIRÁKOVÁ,
DÁVID BEJDÁK, RAUL GANOČÍK,
ADAM PISARČÍK, ALICA PISARČÍKOVÁ,
MARIANNA KORMANČÍKOVÁ, JÚLIA
VOJTASOVÁ, BIANKA PALÁRIKOVÁ,
KAROLÍNA KUMOROVÁ, JOZEF GRA-
ŇÁK

JÚLIA ŠURÍNOVÁ

80 rokov sa dožívajú:

JUSTÍNA ŠKOLÁKOVÁ
RUDOLF ROMAŇÁK
ŠTEFÁNIA SAMELIAKOVÁ

VERONIKA KOHUTJAROVÁ
SERAFÍN BALCERČÍK



Uzavreté manželstvá – 1. štvrtrok 2009

VIKTOR GREBÁČ a IVANA MURKOVÁ

ODIŠIEL VZÁCNÝ ČLOVEK

V závere kalendárneho roka 2008 občania našej obce odprevadili na poslednej ceste pána učiteľa na dôchodku ŠTEFANA KVASNIČÁKA. Jeho odchod nás primäl k zamysleniu, kto bol tento veselovský rodák?

Dobrý človek a učiteľ, ktorý sa svojej profesii oddal celým srdcom. Jeho bývalí žiaci si iste spomenú na jeho láskavú prísnosť, ktorou sa snažil ich priviesť k záujmu o potrebu sa stále zdokonaľovať, stávať sa múdrejším. Iste si spomenú na hodiny, na ktorých ich s trpezlivosťou priučal rozumieť pôde, pestovaniu a sám svojou prácou im bol svetlým príkladom. No nielen žiakom, ale i svojim kolegom, ktorým vždy rád a ochotne poradil. Bol to vzácný človek s pevným charakterom, ktorý neraz za svoj nekompromisný postoj, názor a presvedčenie pocítil nevôľu vtedajšieho politického zriadenia. V obci organizoval činnosť spolku včelárov, drobných chovateľov, zapájal sa do činnosti Zboru pre občianske záležitosti, pracoval i ako poslanec obecného zastupiteľstva.

Pre všetko, čo pre svoju rodnú obec vykonal, mu patrí naša hlboká vďaka. Verím, že všetci, ktorí ho poznali si jeho pamiatku uchovávajú vo svojich srdciach.

Mgr. Mikulová



Zármutok a slzy do očí svojim blízkym vohnali spoluobčania,
ktorí opustili naše rady. Bolesť zo straty blízkeho človeka berie slová z pier.
Česť Vašej pamiatke.

JOZEF KROMKA
ALOJZ BUDZEJ

JUSTÍNA KROMKOVÁ
ANGELA BORÁKOVÁ



Peter RIEGER

Futbalová miniliga

O dobrú prípravu našich aktívnych futbalistov pred jarnou sezónou sa postaral 1. ročník Veseľskej futbalovej miniligy. Záujem hrať futbal v zimnom období na ihrisku s umelou trávou malo približne 80 futbalistov (z toho 2 ženy: Pňáčková Mária a Mirka), ktorí vytvorili osem kvalitných tímov. Vyrovnanosť síl v družstvách mala zabez-

pečiť podmienka, ktorá dovoľovala hrať v každom družstve maximálne dvom aktívnym futbalistom.

Hralo sa systémom každý s každým dvojkoľo, každý zápas trval 2 x 20 minút. Aj keď boli výsledky občas dvociferné, veľký počet zápasov sa skončil víťazstvom jedného tímu len o jeden alebo dva góly (najčastejší výsledok - 4:3). O konečnom ví-

tazovi museli rozhodnúť výsledky zo vzájomných zápasov medzi družstvami Pajonky a Team.

Štatistiky: odohraných 56 zápasov, padlo 544 gólov (9,7 gólu na zápas), najlepší strelec Pisarcík Martin (34 gólov).

V ankete o najlepšieho hráča miniligy sa víťazom stal Pisarcík Martin.

Konečná tabuľka

1	PAJONKY	14	11	0	3	108:40	33
2	TEAM	14	11	0	3	86:47	33
3	VYŠNÝ KONIEC	14	9	1	4	68:44	28
4	ČIERNI BARÓNI	14	8	2	4	76:70	26
5	MUFUZA	14	5	1	8	53:54	16
6	ROMANI	14	4	1	9	62:88	13
7	PUSINKY	14	2	2	10	41:99	8
8	SPOLOČNOSŤ	14	2	1	11	49:102	7

Zloženie družstiev:

Pajonky: KROMKA ANTON, PISARCÍK MARTIN, MUŠÁK MILOŠ, MUŠÁK MAREK, KOPTA JÁN, KVASNIČÁK DUŠAN, KVASNIČÁK JAROSLAV, KVASNIČÁK TOMÁŠ, KOCÚR TOMÁŠ

Team: KRIŠ MARTIN, KVASNIČÁK JÁN, KVASNIČÁK MILAN, MAJDIÁK FRANTIŠEK, ŠTRAUS RASŤO, KUMOR MAREK, KUMOR MICHAL, KRIŠ JURAJ

Vyšný koniec plus: GRAŇÁK JOZEF, RYDZOŇ MARCEL, CHROMEK PAVOL, CHROMEK PETER, GRAŇÁK VLADO, PAĽA JOZEF, KOZOŇ MILAN, GOČÁL MILAN st., GOČÁL MILAN ml., MASLAŇÁK ROMAN, MASLAŇÁK PETER, PISARCÍK JÁN

Čierni Baróni: RIEGER PETER, RIEGER JOZEF, RIEGER MARIÁN, CHROMEK ALOJZ, VJATRÁK JURAJ, BALCERČÍK SLAVOMÍR, RYPÁK DUŠAN, STAHON KAROL, ŠTRAUS RÓBERT, SOCHA ROMAN, RIEGER LUKÁŠ

Mufuza: NAMISLOVSKÝ JOZEF, ŠEFCÍK FRANTIŠEK, ŠEFCÍK MARIÁN, BALCERČÍK VLADO, BALCERČÍK PETER, KORMANČÍK IGNÁC, KOCÚR MICHAL, GANOBČÍK JOZEF, BALCERČÍK ROMAN

Romani: PŇÁČKOVÁ MIRKA, PŇÁČEK LUKÁŠ, PŇÁČKOVÁ MÁRIA, PŇÁČEK TOMÁŠ, ŠTRAUS MAREK, SMONDEK MILAN, PATRON IVAN, GANOBČÍK PAVOL, RESUTÍK ĽUBO, PISARCÍK PAVOL

Pusinky: LIETAVEC MATEJ, KOPTA GABRIEL, BRIŠ

LUKÁŠ, ROMAŇÁK ROMAN, BUGAJ ANDREJ, ROMAŇÁK MATÚŠ, JAVOR MARCEL, LIETAVEC PETER

Spoločnosť: KAVOŇ MARIÁN, KUMOR MARTIN, KAVOŇ JURAJ, KORMANČÍK ANTON, KVASNIČÁK DANIEL, KVASNIČÁK MARTIN, GAJŇÁK JAKUB, FRANCÚZ PATRIK, MACHYŇÁK MILOŠ, PŇÁČEK LUKÁŠ, MAJKÚT ROMAN, VEČEREK ROBO, MUŠÁK RASŤO

Najbližšou futbalovou akciou bude VEĽKONOČNÝ TURNAJ, predpokladaný termín je 19. apríla 2008.

V prípade záujmu organizátori tiež uvažujú o Letnej minilige.



Vydáva: **Obecný úrad Oravské Veselé** Redakcia: **Obecný úrad, 029 62 Oravské Veselé, tel.: 043/5596123, fax: 043/5524680,**

www.oravskevesele.sk, e-mail: oravskevesele@orava.sk, starosta.borak@oravskevesele.sk – starosta obce

Redakčná rada: **Mgr. Margita Maslaňáková, Marta Franečková, Martina Jurčáková, Helena Rydzoňová, Vladimír Borák**

Jazyková korekcia: **Mgr. Martin Ološtiak, PhD.**

Sadzba, grafická úprava a predtlačová príprava: **Ján Majdiak**

Tlač: **Tlačiareň Kubík – Námestovo**

Registračné číslo: **OU – 3/1998 – No**